

SENTÈNCIA 2001-02 DE 9 DE FEBRER DE 2001

CASS. Invalidesa malaltia. Reposició situació de baixa.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. F.I.R va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 21 de maig de 1999, confirmant en alçada la decisió de 19 d'abril anterior sol·licitant l'anul·lació de les resolucions impugnades i la reposició en situació de baixa amb dret a les corresponents prestacions; subsidiàriament, sol·licita que se li reconegui una invalidesa per malaltia.

2.- En la sentència del 14 de setembre de 2000, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda formulada per la Sra. F.I.R i ha declarat que la resolució de la CASS de data 21 de maig de 1999, ratificant en alçada la decisió del 19 d'abril anterior, és ajustada a dret.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 30 d'octubre de 2000, la Sra. F.I.R manifesta principalment:

- que es troba en situació d'indefensió, ja que no ha tingut comunicació de l'informe mèdic de la CASS.

- que la patologia no es pot considerar consolidada, consegüentment, resulta procedent de prorrogar la situació de baixa laboral.

- Subsidiàriament, i tenint en compte principalment la seva manca de formació, caldria acordar-li una pensió d'invalidesa per malaltia del grup I.

La interessada ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 11 de desembre de 2000.

4.- En la seva contesta de data 17 de novembre de 2000, la CASS manifesta principalment:

- que la interessada no es troba en situació d'indefensió, ja que ha tingut coneixement de tots els elements que han motivat la decisió de la CASS.

- que l'alta mèdica estava justificada ja que les patologies estaven consolidades.

- que no se li pot reconèixer una pensió d'invalidesa ja que el seu grau d'incapacitat és inferior al 66%, des d'aquest punt de vista, l'element físic és primordial, la situació socio-professional no es mes que complementaria.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 11 de desembre de 2000.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre la situació d'indefensió:

Aquesta Sala ha jutjat varies vegades que si els drets dels administrats han de ser escrupolosament respectats per les autoritats públiques, aquesta exigència no s'ha de considerar de "forma ritualista" i convé d'examinar si en cada cas particular la interessada s'ha pogut defensar (veure Sentència 95-43 del 27 de novembre de 1995).

En aquest cas, podem remarcar que les dues decisions de la CASS són suficientment motivades (en particular, la decisió de data 21 de maig de 1999, veure foli 12) i la interessada ha pogut presentar adientment les seves al·legacions.

Per tant la Sra. F.I.R no s'ha trobat en situació d'indefensió.

Tercer.- Sobre l'alta mèdica:

Resulta molt clarament de l'informe dels perits mèdics designats per la Batllia que la patologia de la Sra. F.I.R estava consolidada després d'un any de baixa laboral (veure foli 84). En el seu recurs, la interessada no aporta cap element nou susceptible de considerar aquesta apreciació.

Cal per tant concloure que la patologia estava consolidada i la decisió de la CASS justificada

Quart.- Sobre l'atribució d'una pensió d'invalidesa.

Segons l'informe dels perits mèdics, el grau d'incapacitat és del 15%, és a dir molt lluny del mínim dels 2/3 establerts per la llei.

Ara bé com ja ha jutjat aquesta Sala varies vegades, l'element físic és primordial per determinar el grau d'incapacitat; la manca de formació té un caràcter complementari (veure principalment, la Sentència 95-05 de 15 de març de 1995).

En aquest cas, el grau d'invalidesa és insuficient per justificar l'atribució d'una pensió d'invalidesa del grup I.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. F.I.R.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la CASS de data 21 de maig de 1999, ratificant en alçada la decisió del 19 d'abril anterior, és conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.